

[Frank Jensen]

Jeg vil også gerne spørge ministeren, hvorfra institutionerne skal få fremskaffet de 60.000 kr. pr. år til de områder, hvor der kan opstå rekrutteringsproblemer. Jeg ved godt, taletiden ikke tillader at stille flere spørgsmål, men lovforslaget rejser flere spørgsmål, end det giver svar.

Men afslutningsvis vil jeg gerne opfordre ministeren til at få rigtig gang i forhandlingerne med Akademikernes Centralorganisation. På Socialdemokratiets vegne kan jeg ikke på det foreliggende grundlag give tilslutning til at fremme lovforslaget, men vi vil indgå konstruktivt i den forestående udvalgsbehandling.

Jens Jørgensen (KF):

Da vores normale ordfører i denne sag ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige lidt på Det Konservative Folkepartis vegne.

Som det fremgår af ministerens skriftlige fremsættelsestale, er det lovforslag, vi førstebehandler her, et led i en samlet reform af forskeruddannelsen. Lad det være sagt med det samme, at Det Konservative Folkeparti hilser lovforslaget velkomment, og det gør vi, fordi vi håber og tror på og regner med, at vi via et godt og grundigt og sagligt arbejde i udvalget kan være med til at få en kvalitativ forbedring af forskeruddannelsen i Danmark.

I dag er det jo sådan, at der ikke kræves et egentligt uddannelsesforløb, men i bemærkningerne til lovforslaget står der, at det efter undervisnings- og forskningsministerens opfattelse skal fastslås som et normalt krav, at studerende gennemgår et studieforløb, der svarer til tre studieår, og at det skal sikres, at den studerende indgår i aktive forskermiljøer. Det kan være i Danmark, det kan være i udlandet, men vi mener i hvert fald, at det er en klar kvalitativ forbedring af uddannelsen, og det må alt andet lige kunne være medvirkende årsag til, at vi får højnet forskningsniveauet i Danmark.

Jeg vil også sige, at hvis denne reform af forskeruddannelsen skal slå fuldt igennem og skal sikre, at det danske forskningsmiljø opnår et højt nationalt og internationalt niveau, tror jeg, det er vigtigt, at de uddannelsesmæssige rammer er i orden, og det er med baggrund i det, vi kan tilslutte os, at der til institutionerne vil blive budgetteret med et gennemsnitligt beløb – sådan læser vi det – på ca. 100.000 kr. pr. årsstuderende til dækning af de uddannelses-

udgifter, der er forbundet med det, når man vil forsøge at skabe en uddannelse og et forskermiljø af en høj international standard.

Der er altså her tale om en uddannelse, som godt nok, hvis vi går i tallene pr. enhed, måske er temmelig dyr, og derfor mener vi også fra Det Konservative Folkeparti, at det er vigtigt, at der hele tiden er styr på udgifterne, og det er selvfølgelig grunden til, at vi er tilfredse med, at det i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at dimensioneringens overgrænse vil være antallet af studerende, der er egnede til at gennemføre en forskeruddannelse på det, vi håber og tror bliver et internationalt miljø. Vi mener, at vi på denne måde har fået sikret, at udviklingen ikke løber løbsk.

Lad mig derfor slutte med sammenfattende at sige, at Det Konservative Folkeparti tilslutter sig de intentioner, der ligger i lovforslaget. Vi tager det som et godt udgangspunkt for en videre drøftelse i udvalget.

Filt Jensen (V):

I marts 1990 pålagde Folketinget undervisnings- og forskningsministeren at fremsætte forslag til forbedring af forskeruddannelsen.

I den forbindelse er der udarbejdet udkast til bekendtgørelse om erhvervelse af licentiatgraden samt finansiering af uddannelsen.

Det, vi har til behandling i dag, er selve aflønningen af de studerende, finansiel støtte til de studerende. Hidtil har de oppebåret kandidatstipendier, men da der er tale om en fortsat videregående uddannelse ud over kandidatniveau, finder vi, det også er rimeligt, at de studerendes leveomkostninger dækkes gennem udvidede SU-stipendier, hvor der foreslås indsat som et nyt afsnit i SU-loven et afsnit om Ph.D.-stipendier.

Stipendierne bliver ret betydelige: Betragtet som den forskerstuderendes grundløn er det godt og vel 150.000 kr. årligt, og det er for øvrigt uafhængigt af egen indtægt.

Dertil kan den studerende oppebære betaling for undervisningsopgaver, der betragtes som et led i forskerstudiet. Det er nemlig væsentligt, at en forsker også har evne og rutine til at meddele sig. For et sådant undervisningsarbejde eller andet formidlingsarbejde vil studenten kunne oppebære ret typisk omkring 40.000 kr. årligt.